

Behandling var Forslagsstillere ns Motivering ganske afgjort rettet mod en ikke mere eksisterende Lov, nemlig den Lov, der paa dette Omraade var gældende indtil 1924.

Mindretallet henviser endvidere til, at der hverken ved Lovforslagets Forelæggelse, ved 1ste Behandlingen af det eller i Udvalget er fremkommet blot den allermindste Dokumentation for, at Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 har virket mod sin Hensigt ved de kommunale Valg i 1925.

Mindretallet henviser endelig til, at der ikke fra et eneste Sogneraad eller Kommunalbestyrelse foreligger nogen Klage over den Maade, hvorpaa den nugældende Lov virker, og end mindre nogen Opfordring til Lovgivningsmagten om at ændre Loven.

Det Ændringsforslag, der nu anbefales af Flertallet, og som er stillet af Indrigsministeren, er et ganske andet Forslag end det af Forslagsstilleren fremsatte og indfører et ganske nyt Princip derved, at man gør Skattebetalingspligten længere end Opholdsbestemmelsen, hvorved Borgeren, for at sikre sig sin Valgret, skal skaffe dokumenteret at have betalt Skat ogsaa i fraflyttede Kommuner. Alle hidtil fremsatte Argumenter for at forlange Skatteydelse i en Kommune som Grundlag for kommunal Valgret har gaaet ud paa, at man derved sikrede sig Vælgerens økonomiske Interesse i netop den paagældende Kommunes Forhold, men nu foreslaar man, at der som Betingelse for Valgret ogsaa kræves Skatteydelse i en helt anden Kommune end den, hvor Valgretten skal udøves. Mindretallet maa hævde, at dette afgørende gaar ud over de hidtil hævdede Principper for Erhvervelse af kommunal Valgret, og maa derfor paa det alvorligste modsætte sig denne Udvidelse af Kravene.

Da denne Nyordning endvidere vil medføre adskilligt Arbejde for Kommunerne, har Mindretallet fremsat Forslag i Udvalget om, at man ved Forespørgsel til Sogneraadsforeningen, Købstadforeningen og Hovedstadskommunen skulde indhente deres Erklæring om dette nye mellemkommunale Princip.

Flertallet stemte Forslaget ned.

Mindretallet fremsatte endvidere i Udvalget Forslag om, for dog at faa lidt mere end Formodninger at arbejde med, at man fra en Række Kommuner skaffede oplyst, hvor stor Afgangsprocenten har været gennem en Aarrække. Heraf vilde blandt andet kunne ses, om Flertallets Formodning om, at Borgerne ikke betaler deres Skatter saa godt under den nugældende Lov, som de burde, var rigtig.

Flertallet stemte Forslaget ned.

Foruden en forlænget Skattebetalingspligt indeholder Ændringsforslaget endvidere en Forringelse af de Vilkaar, hvorunder Borgere, der er kommet under uheldige Forhold, uden at miste deres Valgret kan faa Skattenedsættelse. Heller ikke for denne Forringelse af de bestaaende Forhold er der nogen Begrundelse ved indkomne Klager e. l., og Mindretallet kan for sit Vedkommende ikke paa nogen Maade erkende, at det er bedre at blive Enke, være syg eller arbejdsløs eller lide Forretningstab nu, end det var i 1924, og kan lige saa lidt erkende, at alle disse Kategorier af Borgere er mindre hæderlige eller mindre velegnede til at være kommunale Vælgere nu, end de var i 1924.

Mindretallet kan derfor ikke tiltræde hverken det forelagte Lovforslag eller det stillede Ændringsforslag, men maa indstille dette til Forkastelse.

Et andet *Mindretal* (Veistrup) kan ikke tiltræde det stillede Ændringsforslag og forbeholder sig i Tinget nærmere at motivere sin Stilling.